

1931

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Arkivplacering:
Mappe 113 nr. 1a-c

DOKUMENTINDHOLD

Udkast til artiklen: "Minder om Moder, Georgia Marie Louise Schouw gift Skovgaard" af Joakim Skovgaard. Udgivet i Højskolebladet. Den færdige artikel kan ses Mappe 113 nr. 6.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Skriver om Moder, som døde, enden jeg var tolv år, hun var stærk, og alvorlig, Det er sagt mig, at
alvor om stammer fra, at hun var tidligt døde, og hendes søn, der blev indkommand
de hun endnu kun var ?
Når hun og fader prøvede hun de kunde se længst på hinanden,
uden at G, tabte vor lille fader altvædig om for hendes tilgængelighed og søde blik, som de kunde godt lide
med tingene, og se hun de kunde dem de bidrags togende af den. Moders ejede og luktet, faders et brost
vov. De spig mangede ikke. Hun var selvstændig og vilde fast, men alligevel lykkedes det ikke at gemme sig det
forrest. Fader kunde ikke tale med hende, at fader Moder sig i, men hendes to drage stude, kunne til det. Det gik
godt en tid, vi passere nøje at se det efter hin, indtil en dag det var mig fik et skind der var rigtig stort, det talte
i bysten, hvor skæbent, hvem. Vi holdt ikke af klumper; nogen klæbte dem, så byde moder slægt ved at give os
ansvar til. De sidste vorede til, fik vi alle tre om vognen. Vi drage måtte alle, at døde slægt vil omme
til hinne, kun ske for de nye år med klæbte eller malke brød. By huske, at vi drage leste for hende i en lille
bog om Høfde Jantske. Den kan vist med til Nys, hvor vi som regel kan om sommeren, Bæverne Christian
var jo Moders Moder. En sommer blev forventet kortvarig, Moder søge, at det var fader Baron Christian
væntedes levand, så var de ikke plads for os, som fik jæt vide, at det var fader Christian havde hentet Tode
som Maler blåt, der vilde Moder, der var sammen med ham. Moders selvstændig, det viste sig også den, at
hun ikke brød sig om moder, hun gik i byde hun selv fandt på dem, i hende, i hende, i hende, i hende, i hende,
en sølver af byens fader en brist, og sådan gik hun til selvtal, så vil som hjemme. I hende gamle
døbt. Nysen så de Høfde vist hinanden søndag, og til bordet møde moder skrive hem i quæ, så
at hun kunde lægne sin appetit, hun smagte den med en kist tegnet blomst. Tobak var hende en
lille, fader V. F. Schouw sig, ikke, broderne og heller, men engang havde de en videnskabelig and til
lygende geist, han sig, Moder havde stor udlytning, da han var rejst. Fader derimod kunde godt lide
tobak, men for moders skyld sig kan aldrig i hende, og i hende sjelden sig ud i selvtal. Fader Moder
(Maribo, født Dalgas) sammen med Elise Stampe, Matha Bjergsen (Grundtvigsdatter), alle tre Moders
nærmeste vinder fra ungdommen, hun, Tante Sivotte har fortalt, at da vi engang fik en smule fra
Nysen, hvor en portion Arthskolens, dette Moder den for at give Sivotte med mig, og så til og kaldes sølven
som jeg var blev jeg mere og mere vild, alt som den anden del vorede, til det brød sig, stille ud, i hende for mange,
ikke for mange; Sivotte har altså Historien fra Moder, men jeg huske tildragelsen, og er et bestemt sted
på hende brodet, hvor det foretog. By huske også engang der blev samlet ind til en bar, at Moder vilde
nogle nydelige små ting fra sit chokolat dote. Ellers holdt Moder sig af barer, fader, og så til det
som regel af Stad til forhold til fader og moder, så engang hun har annede om at de tog, og
ningen, altså sådan, rejste hun sig og gav hende midt af gav, det hun havde tænkt, at opre, i hende
penge i hende. Hun nærede aldrig Toldvæsenet, det havde ret til sin del. Mange er jo i hende, ikke så
nøje på det hændte, at det er. I hende private folks små køb Toldvæsenet er det til at hende og det
er vil rigtig, men hvor er grunden? for Moder var det ikke at være sandhed to:
Moder broderne jo meget efter minde hun og fader havde tegnet i Studiebøger på rejse i Italien
og fader denne Compendi efter efter forelæggelse behov, sammen komgode de mod Tidens smag, for
at forbedre dem, og lige gjorde de i dem retning et stort arbejde, og moder sigde sin skæbne. By huske
tydelig virksomhed der blev udfoldet i vor gamle daglige stue her, da en del dem under hendes og
faders vejledning broderne færem til Studenterne i hende fra Universiteterne, Alcala i hende
på sin hende, dund Tyske Christiania Thor og København Højtidal, alle efter tegning af Constanstor
høfde. De var der arbejdsom hende: stuerne, dem, syngende og dybt færem i hende alle rejse.
I dem gik og sin stil de komgode to, blev efter hendes kiste, men sigur den efter at komme
i hende og are. — Omstændig er jo kun hvad en dring kan samle sammen af fortælling, stof,
sine erindringer om Moder, som hun gemmede, kan jeg, i hende give.
Kortstillelser, at dring rejst, som hun så ud i en grønt, i hende selvtal hende to.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

En gang havde jeg som lille foretaget at tegne den karolske Kristus, det forløb med mig, og deri gjorde
hun ret. Men lærte mig også, at når jeg tegnede, skulde jeg vænne mig til ikke at drøje papiret, men retligt
holde op, og af ned, ned.

Tid som skulde selvkøber, var en foret, måske hvad søgning, skæntig og til det vandt skænter eller
andre kage, gammeldags krumkage eller ^{kak} mandler og rosiner eller frugt. Jeg husker ikke engang hun skulde
ud til middag, hvor jeg bemærkede hendes lysgule sithøjde. Men indtrykket var alle indtrykket var den herlige
mode med det dybe, alvorlige blik.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1A

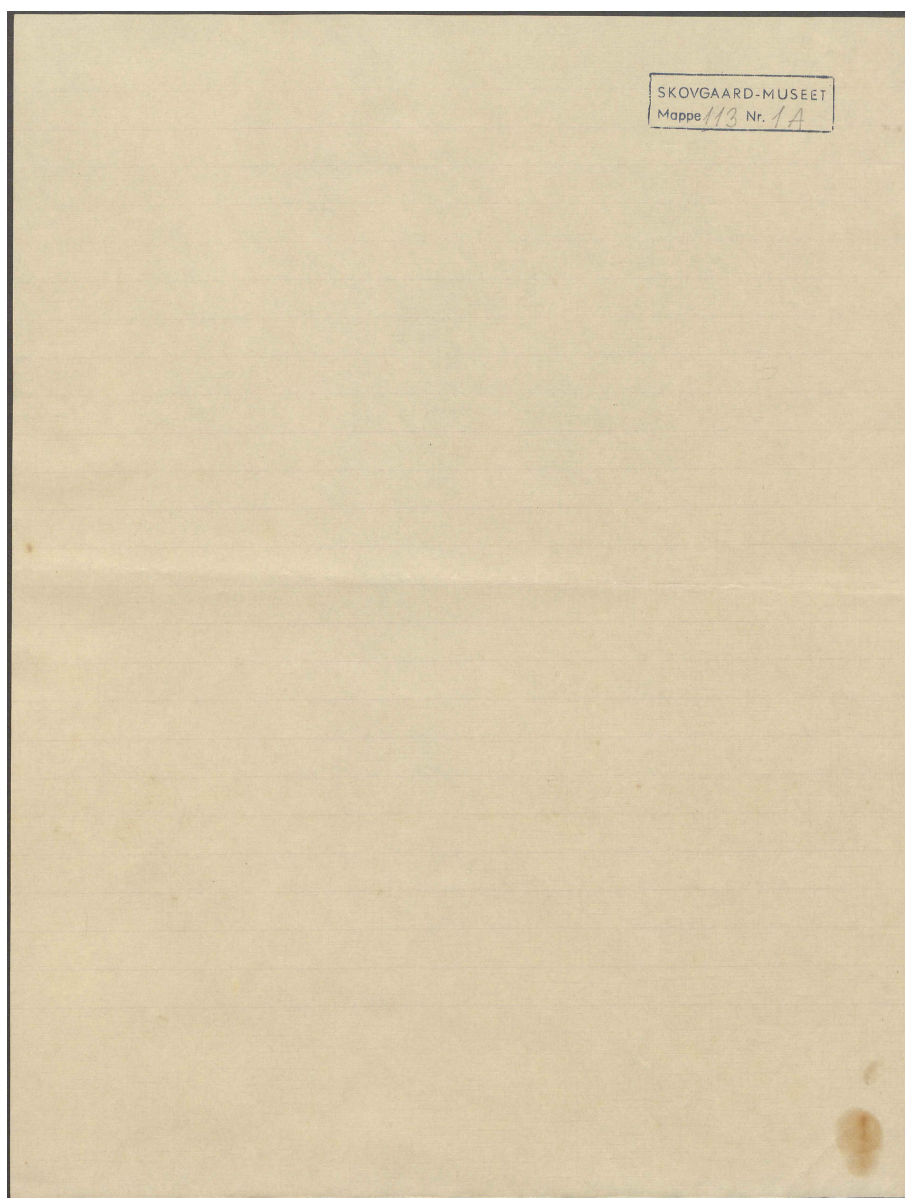
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

1. Sten var en Mors søn, som døde, inden jeg var 12 år, det var i den første
glimt jeg husker. Blev det, af Moder, som jeg gerne det, kan jeg ikke glemme.
Det skede var særlig, i en ikke meget særligt man tænke var alvorlig, og det skamme vist
for, at hun måtte sætte huseforlejen hos sin Fader, da hun var 16 år, all den nyeste
Nær, Professoren, Botanikeren, den af alle andre, og senere Joachim Frederik Schouner
målte den husen den 13 1844. Hun var færdig Dalgas, det i Sverige, yngste datter
til Beronius Christian Stange på Nysø, hendes far Theodor dson et sommerhjem
på haw gamle dage. Ved Mormoders død, skene fremtids, i livet i Høvederens,
lyste blomster yndighed. I har det indtryk, at hun har været mild og blid. Når Moder
blev
sigt med Fader 1851 grundsig vidde hems i Botanisk Havn, hvor Fæder harde sin sølvbely, han var
Fader, kende, hun der længst kende se på haw hvide, uden at se, tabte den med Fader
sigt dnyang, dnd 28/4 1852. Trods Moders alvor, husker jeg, og når hun, fader
altid over for Moders til gams alvorlig, og, men de kende opsig, og tingene
og se hun de kende, derom den bidet, tegne med sin. Moders spids af Stamm
vullit, Faders et brudt dæmt, ror; så spig mangler i haw. Sådant husker et barn.
3. Hun var selvstændig og er fast, men altid lyttes det i ikke at gøre sit forsat
i gæmmen. Fader kende haw lide malerkunst, det fandt Moder sig, s, men huset
to drøge, skulde vannes til det. Det lykkedes end til at få os til at holde af det,
vi passede nøje, at se det efter haw, men en dag fik jeg for meget af det gode, så
malerkunsten stod mig imod, og Moder måtte give tætt. For tænge maden i os, har haw
2. Når altid gjet. Vi holdt ikke af klumper i Morgen- eller brøden, se haw haw
Moder dog, ved at give os anjeris til. Da Søster søkande til, fik vi alle tre
om morgenem. Vi drøge fandt det højt uordfædigt, at Catherine slag, for de
nange lange de med allebrød der malerbrød. Jeg husker, at vi drøge lade for Moder
i en lille bog om Holger Danske. Den kom vist med til Nysø, hvor vi som
rygl kom om Sommerferien, så i ender synes det i det dybeste, Sommerlygte
sted i Danmark. På Nysø trunde jo tante Christiane Stange, Moder Moder
Der hørte også Moders haw ungdomsvende, Trøster Else Stange haw, hun var
et sjældent menneske, haw som Moder kensliff og folkelyst gabet af haw haw,
En tid vilde hun endog ud at tjene, men familien fik haw haw. Hveris yngste broder
Christian var støt haw ualmindelig adelsforbandet, men det sind ikke blev

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

49 nr

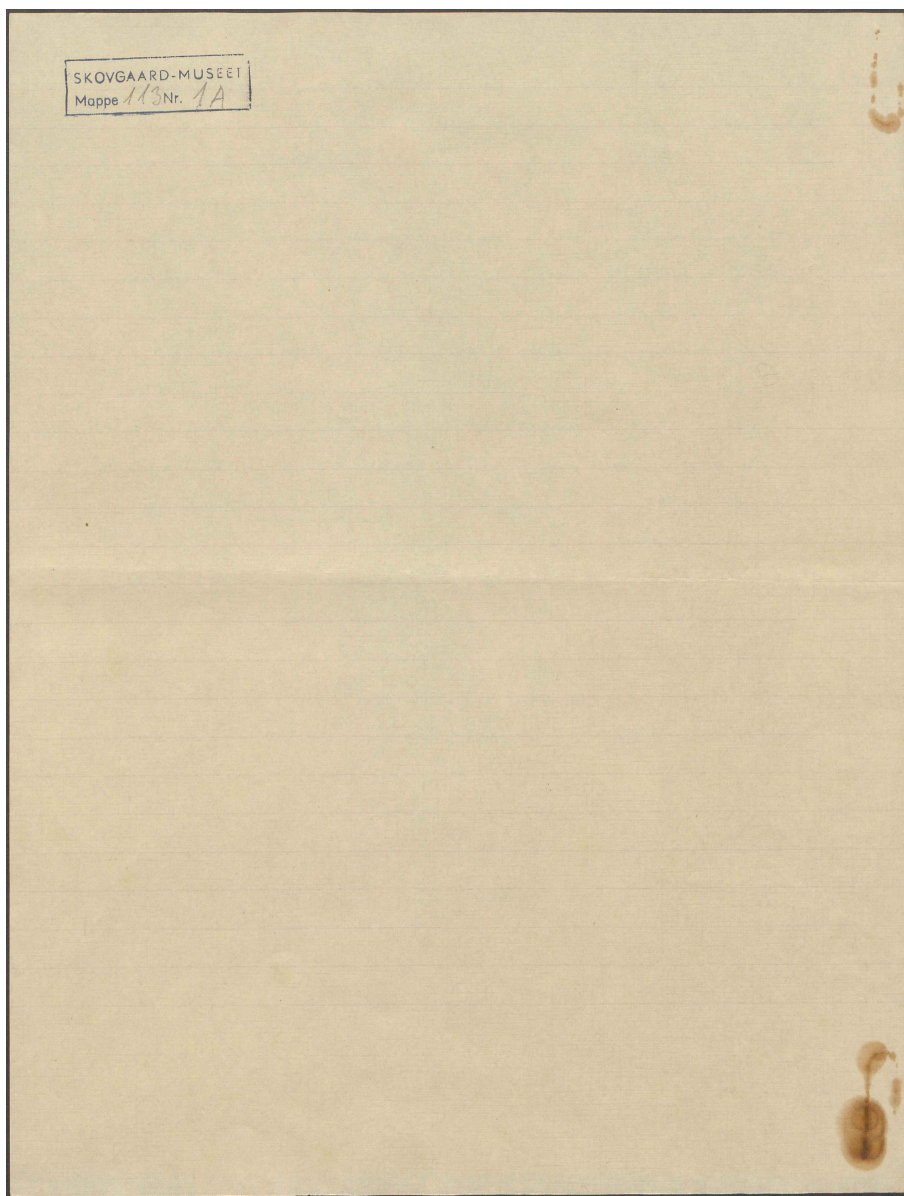
7) næret i Pstrig, hvor han en tid var i ^{høje} militær tjeneste. En af sine fæder på Nysø blev imidlertid kortvarig. Moder sagde os, at det var fordi Baron Christian ventedes dødt, så var der ikke plads for os. Senere fik jeg at vide, at det var fordi Christian havde ontatt Faderens „malackolat“, endvidere Moder ikke var stemmen med ham. Os børn har han altid været god imod.

8) Moders selvstændighed viste sig ogsaa deri, at hun ikke fulgte meden, hun gik i kjole syede efter sin egen og Faders smag, i hendes egen en foldelig nedvendt, og løst liv, en dobbelt-silkessnor af hvid lins serve knyttet om livet med omkringende knaster. Saaledes gik hun kjempe og ude. Hver kvindes hende engang hun stulde ud, mærke i theatret, hvor jeg levede i den tyende si Madsbyrde. Der var en egen stalle post om livet dengang, det var saa kjempe, ~~ikke~~ samlet, og Moder hørte jo kjempe i datidens mest dannede klasse. I hendes barndoms hjem så de ^{paalagt om} vist hvoranden ^{on} Professor M. L. Blayens tilfældig, ^{on} ~~høje~~ var vist regnet for stamfaderen til kunsthistorikere her i Danmark. ^{Blayens} hørte ogsaa til Nysø-kredsen, men hvarn var han, og for at begynde sin optætt, ud bad han sig en spise i dille af Moder. Hun prøvede den stude med en kjempe tegnet blomst. Spiseseed lærn udvise ellers, at det var godt, alt det de fik, og ja minde Moders udmærkede kage til julen. Tobak var hende meget imod.

9) Moder var blandt dem der hørte ^{hans} Blayens fordrag.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

4.
NB Minde om Moder, Georgia Marie Louise Schouen,
gift Skovgaard.

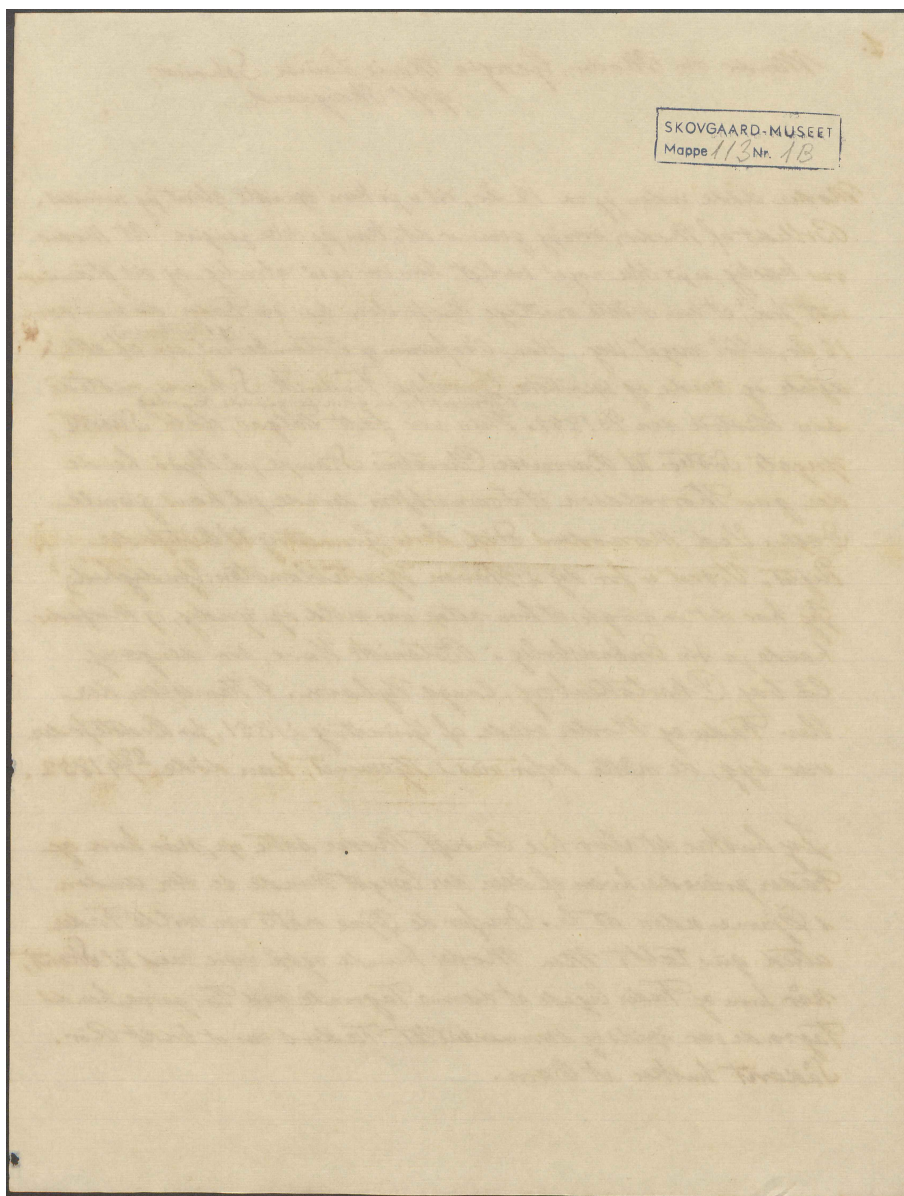
Minde gennemsat af Broder Niels og Søster Susette Cathrine

Moder døde inden jeg var 12 år, det er jo keens spredte glimt jeg mindes.
Billedet af Moder, som jeg gemmer det, kan jeg ikke gengive. At Moder
var kærlig, er jo ikke noget særligt, hun var også alvorlig, og det stammer
vist fra, at hun måtte overtage husførelsen hos sin Fader, da hun var
16 år, altså meget ung. Han, Professorens ^{og Søstterens} Botanikerens, den af alle
NB ægtede og ærede og upartiske Joachim Frederik Schouen, mistede
sin Hustru den 9/3 1844. Hun var født Selgas, døbt Susette,
yngste Søster til Baronisse Christine Stampe på Mysø, hende
der gav Thorvaldsen et Sommerhjem derude på hans gamle
Dage. Ved Moderens Død blev Grundtvig til Bedstefader
Digter "Visnet er for dig i Haven Hjerteblomsten. Gyndighed,"
NB Jeg har det indtryk, at hun netop var mild og yndig, og Morfader
havde jo sin Embedsbolig i Botaniske Have, som dengang
lå bag Charlottenborg, langs Nyhavn. I Havesalen der
blev Fader og Moder viede af Grundtvig i 1851, for Bedstefader
var syg, de måtte derfor vies i Hjemmet, han døde 28/4 1852.

Jeg husker, det alvorlige Ansigt Moder satte op, når hun og
Fader prøvede hvem af dem der længst kunde se den anden
i Sjæne uden at læ. Overfor de Sjæne måtte vor milde Fader
altid give talt. Men Moder kunde også være med til Sæmt,
når hun og Fader lagde at danne Tagronde med Turgerne, hendes
Tagronde var spids og sammenvullet, Faders var et bredt Rør.
Sådanit husker et Barn.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

2.

Flan var selvstændig og viljefast, men altid lykkedes det hende jo ikke at føre sit Forsæt igennem. Fader kunde ikke lide Maltkekind, det fandt Moder sig i, men hendes to Drenge skulde vænnes til det.

Det lykkedes også en Tid, at få os til at holde af det, vi passede nøje, at skæftes til at få det, men en dag fik jeg for meget af det gode, så Maltkekindet stod mig imod, og Moder måtte give talt.

For tvinge Maden i os har hun aldrig gjort. Vi holdt heller ikke af Klumperne i Morgenallebrøden, så hjalp Moder derpå, ved at give os Anjovis dertil, og så gled Klumperne. Engang satte hun mig i Skamme trogen, ^{Garderoben} hun fandt mig, da hun åbnede for mig, udrejst med altskens herlige Ting, Tælle, Hat o. s. v.; jeg havde mødt mig fortrøffeligt. Men selv en god Pedagog kan have Uheld, og jeg mener, at hun var det, hun sagde vist nødvendigt mig til vore Bømer, men var det sagt, så stod det fast.

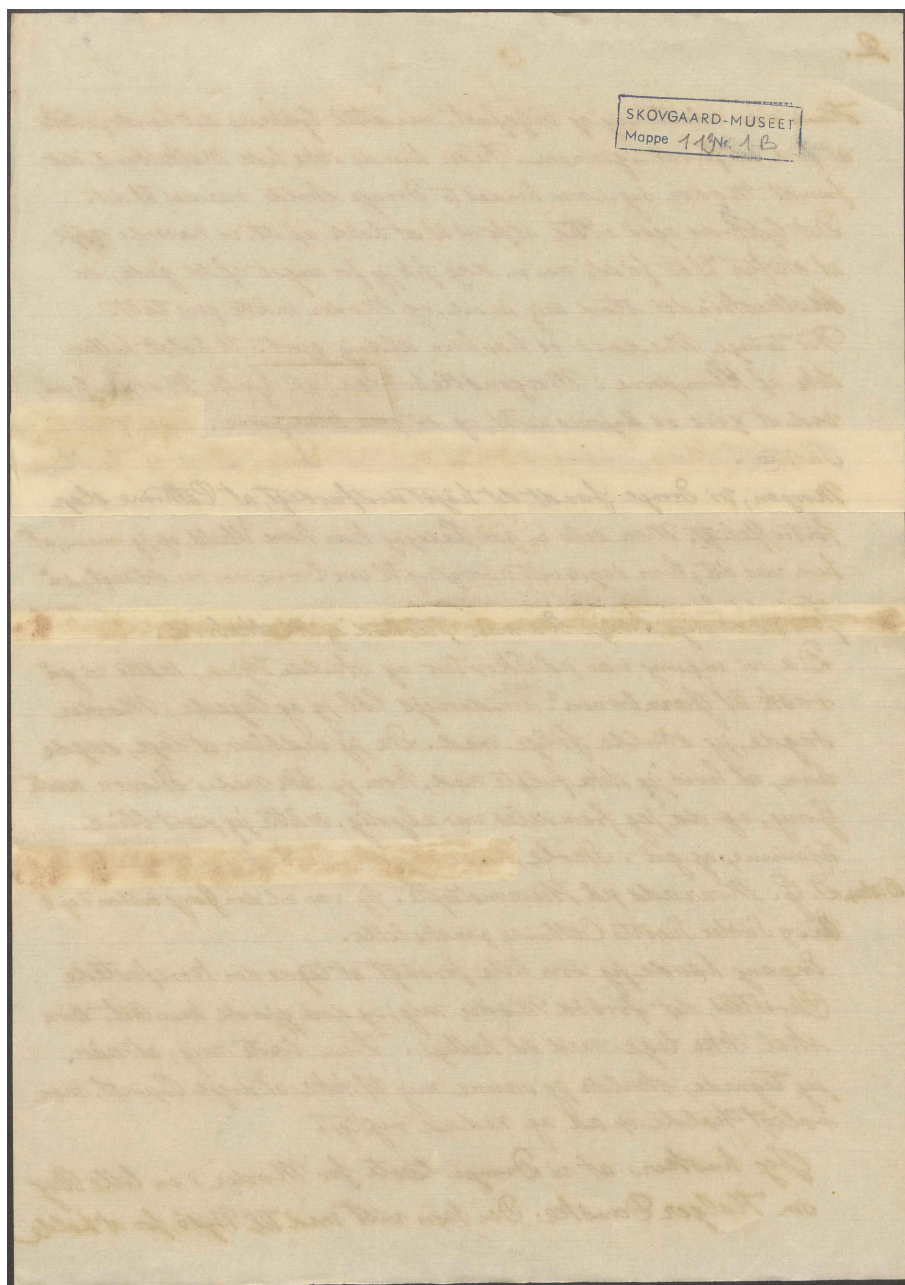
Da vi engang var på Skovtur og skulde hjem, måtte vi gå rask til farnbarren? ^{men} Undervejs løb jeg og legede, Moder sagde, jeg skulde følge med. Da jeg vedblev at lege, sagde hun, at hvis jeg ikke fulgte med, kom jeg ikke med i Skoven næste Gang, og da jeg fremdeles var ulydlig, måtte jeg pant blive hjemme, og gå i Skole, medens Tante og Moder og Broder Niels kom efter besøgte Biskop D. G. Mourads på Himmeltøfte. Jeg var vil den Gang mellem 7 og 8 År og Søster Sissette Cathrine ganske lille.

Engang havde jeg som lille forsøgt at tegne den korsfæstede Kristus, det forbad Moder mig, og deri gjorde hun Ret, Børn skal ikke lege med det hellige. Hun lærte mig, at når jeg tegnede, skulde jeg vænne mig til ikke at dreje Papiret, men roligt holde opad og nedad retligt.

Jeg husker, at vi Drenge læste for Moder i en lille Bog om Halger Danske. Den kom vist med til Nyrø, for at holde

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Jeg husker, at vi drøgte Læste for Moder i en lille bog om Halger Danske. Den kom vist med til Nysø, for at holde os i øvelse, der var vi som regel om sommerferien, jeg det står for mig som det dejligste, sommerlyste sted i Danmark. På Nysø tronede jo Tante Christine Stampe, Moders Moder. Der var også hendes datter, Moders nære veninde fra ungdommen, Frænke Elise Stampe, hun var et ejeldt menneske, lise som Moder, kristeligt og folkeligt grebet af Grundtvigs forkyndelse. En tid vilde hun endog ud at tjene som pige, men familien forhindrede det. Hendes yngste broder Christian var stik modsat en ualmindelig adfærdsløst, men ikke det sind blev næret i Pöding, hvor han en tid stod ved høren, han deltog vist i kampene mod Brejten i 1866. En af vore fæder på Nysø blev uventet kontrovers. Moder sagde, at det var fordi Baron Christian ventedes dertil, så var der ikke plads for os. Senere fik jeg at vide, at det var fordi Christian havde omtalt Fæder som Malerkollet, så vilde Moder ikke være sammen med ham. Os børn har han altid været god mod. *7. Hund, 1877, 7. plads*

Moder havde fra ungdommen to nære veninder foruden Elise Stampe, nemlig Grundtvigs datter Meta, som næsten kom ind i sit lange lys, medens Moders ikke var så langt fra til gengæld meget tykt og rambort. Og så Cousinen Sidsel Dalgaard, som gift med Skolelærers Marthe. Hun var selv en genial præleger og betydningsfuld Enkeshovning Caroline Amalies Asylskole (formodentlig først efter Mandens død). Hun har fortælt mig, at da vi engang havde fået en smag af Nysø, hvor en portion Artstykke, dette Moder den, for at give Sidsel part med, jeg så til og Løkkendatter som jeg var, blev jeg mere og mere urolig, alt som Sidsels del voksede, til det brød jeg stille ud: ikke for mange, ikke for mange: Moder har altid fortælt hende tilføjelsen, men jeg husker den selv, det for sig på kisten bødte i vort kisten rummer, vi bor jo endnu i samme hus.

Jeg husker også engang der blev samlet ind til en bazar, at Moder udtog nogle yndelige småting dertil fra sit chateau. Hun holdt selskab i stue af barsaver, først vel at udbyttet som regel og sted i forhold til arbejdet og pastoret. Så engang hun var anmodet om at deltage i ordningen af en biddan, rejste hun sig under mødet og gav, det hun havde tænkt at ofre, i redeperle som præsenterede ham sin *Del*

Hun nævnte aldrig taldressen, det havde vist til sin del. Mange siger ikke så på det, her sende, at det er ikke private folkes småtale taldressen er sat til at bedømme, og det er vel retligt, men hvor er grænsen? for Moder var dette ikke at være sandhed tro,

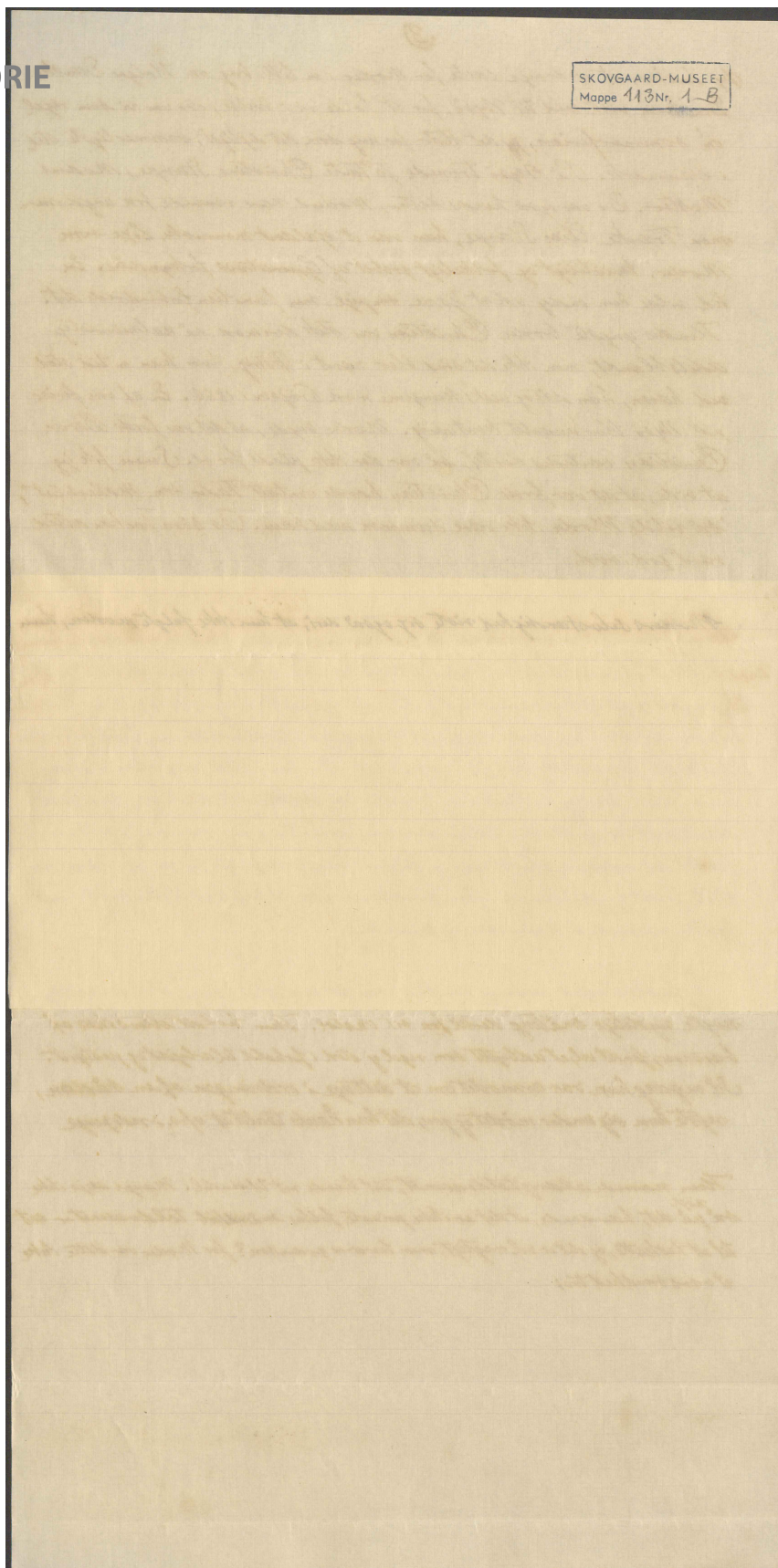
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 113 Nr. 1-B

(5)

9 Moder broderede meget efter Mønstre hem og Fader havde tegnet i Studiebøger
på rejse i Italien og Fader sønre Sømpet efter foreliggende behov. Sammen
kømpede de mod Tidens smag, for at forbedre den, og begge gjorde de i den ret-
ning et stort arbejde, moder syede sine Skjorte. Ij hunder den virksomhed der
blev udfødt; vor gamle dagligstue her, da en del damer under hendes og
Faders vejledning broderede fanerne til Studenterne i nordens fire universi-
teter. Narsale fik Odin på sin pane, Land fik Frejx, Christiania Thor.
og København Skjold, alle efter tegning af Constantin Hansen.

Da var der virksomhed i Stuerne, de uer, sørammer og dejligt forrest
silke alle vegne. Thi hvar næmmer, at til Broyløppet fik Moder et par Sofapuder
af nogle nære Slægtninge, men de var ganske ude af Stil og ^{Forhøret} ~~Stemning~~ ^{med det}
øvrige behave. Så syede Moder dem over med kint ^{Lærred} betræk, for at Stuerne
pudsere med falmen og vore øjne for syet af dem. Træerne gik og den Stil
hun kømpede for, blev efterhånden ter-tidenet, nu synes den atter at kom-
me i agt og ære, og netop som meget særlig dansk ^{den} ^{der} ^{er} ^{sidst} ^{tykke}
til i broderlandene, så vidt Ij ved.

10 er indføjet andensteds.

(6)

11

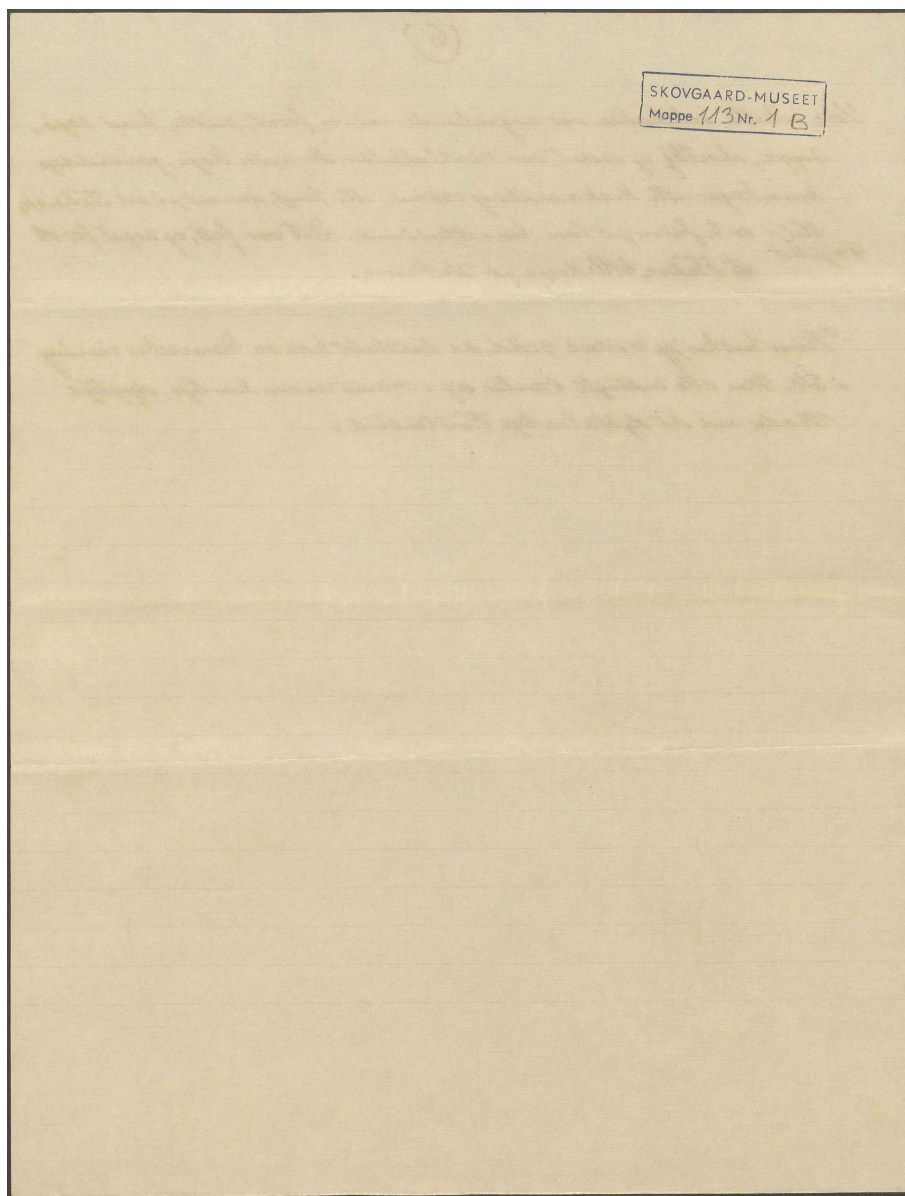
Vore enkelte selskaber var nogenlunde ens, en forret, måske hvid søg-,
suppe, desesteg og dessert, som vand' afkøller eller andre kager, gammeldags
krum kager eller kakemandler og rosiner, eller brød, servent på det italienske
stil, i sorte farver på brød, brændtlersbund. Det var fest, og noget for det
smukt at studere stillerene, og talerkerne.

12

Hvor husker jeg moders gråd, da budskabet kom om Daneriskes rømning
i 64. Men alle indtrykke samler sig i mindet om den kære, dygtige
Moder med det dybt alvorlige Trøsten sind.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

(1)

1 Skrive hvad jeg husker om Moder, som døde, inden jeg var 12 år, det er jo kun spredte glimt jeg mindes. Billedet af Moder, som jeg gemmer det, kan jeg ikke gengive. At Moder var kærlig, er jo ikke noget særligt, hun var også alvorlig, og det stammer vist fra, at hun måtte overtage husførelsen hos sin Fader, da hun var 16 år, altså meget ung.

Han, Professore, Botanikeren, den af alle agtede og ærede og uædrettede
Joachim Frederik Schouw, mistede sin hustru den 5/3 1844.

Hun var først Dalgas, døbt Sivotte, yngste søster til Baronesse
Christine Stampe på Nybø, hende der gav Thorvaldsen et sommer-
hjem derude på hans gamle dage. Ved Mormoders død skrev
Grundtvig til Bedstefader, ^{sigte} ~~saagen~~ "Værnet er for mig i Haven Lyntes-
blomsten: Yndighed". Jeg har det indtryk, at hun netop var mild og yndig,
og Bedstefader havde jo sin Embedsbolig: Botanisk have, som dengang
(~~blev~~ ^{blev} opbygget ^{den} grundene) bag Charlottenborg langs Nyhavn.

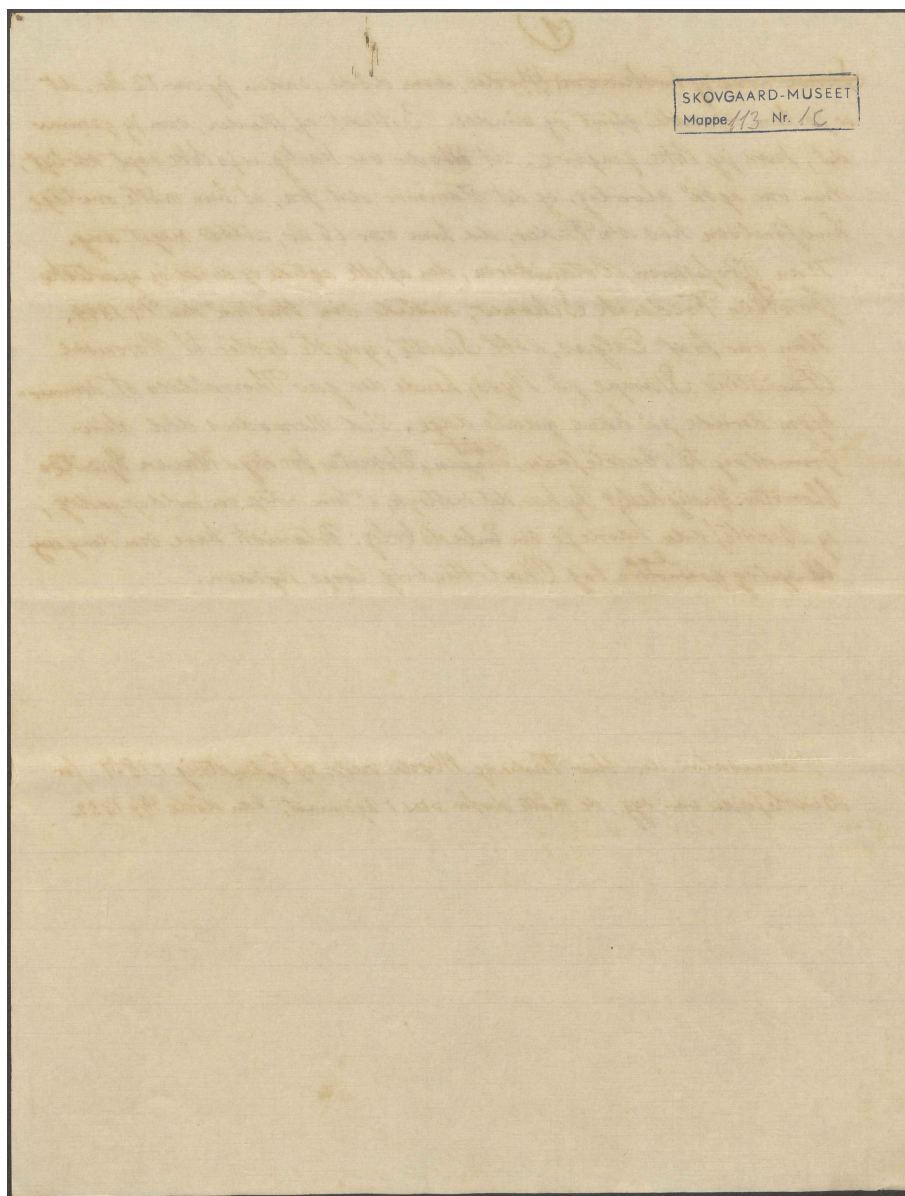
laa

et
fordi
ikke
sæde 2/1852

I hamsalen der blev Fader og Moder visse af Grundtvig i 1854, for
Bedstefader var syg, de måtte derfor visse i hjemmet, han døde 28/4 1852

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

2. Jeg husker, det alvorlige ansigt Moder satte op, når hun og Fader ^{stille} prøvede
hvem af dem der ^{langst} kunde se ^{den} anden i øjnene uden at le. Overfor de øjne
gav Fader altid tælt. Men ^{vi} kunde også ^{skæmt} være med til skæmt, når
hun og Fader legede at danne ^{tegnende} tegrende med tængerne, hendes øjns og stem-
men gullet, Faders ^{var} fæt bræt røt. Saaand husker et barn

3. Hun var selvstændig og viljefast, men altid ^{hunde} lykkedes det ^{ikke} at fore sit
forsæt igennem. Fader kunde ikke lide mælkesteind, det fandt Moder
sig i, men hendes to drenge skulde vænnes til det. Det lykkedes også en
tid, at få os til at holde af det, vi passede nøje, at få det efter tur, men en
dag fik jeg for meget af det gode, så mælkesteindet stod mig imod, og Moder
nåtte give tælt. For tvinge maden i os har hun aldrig gjort. Vi holdt
kælle, ikke af klumperne i morgenøllebrøden, så hjalp Moder derpå,
ved at give os anjovis til, og så glad klumperne. Da Søster voksede til,
fik vi alle tre smørbrød og the til morgen, thi drenge fandt det højst uort-
ferdigt, at Cathrine slop for de mange lange år med øllebrød og mælke-
brød.

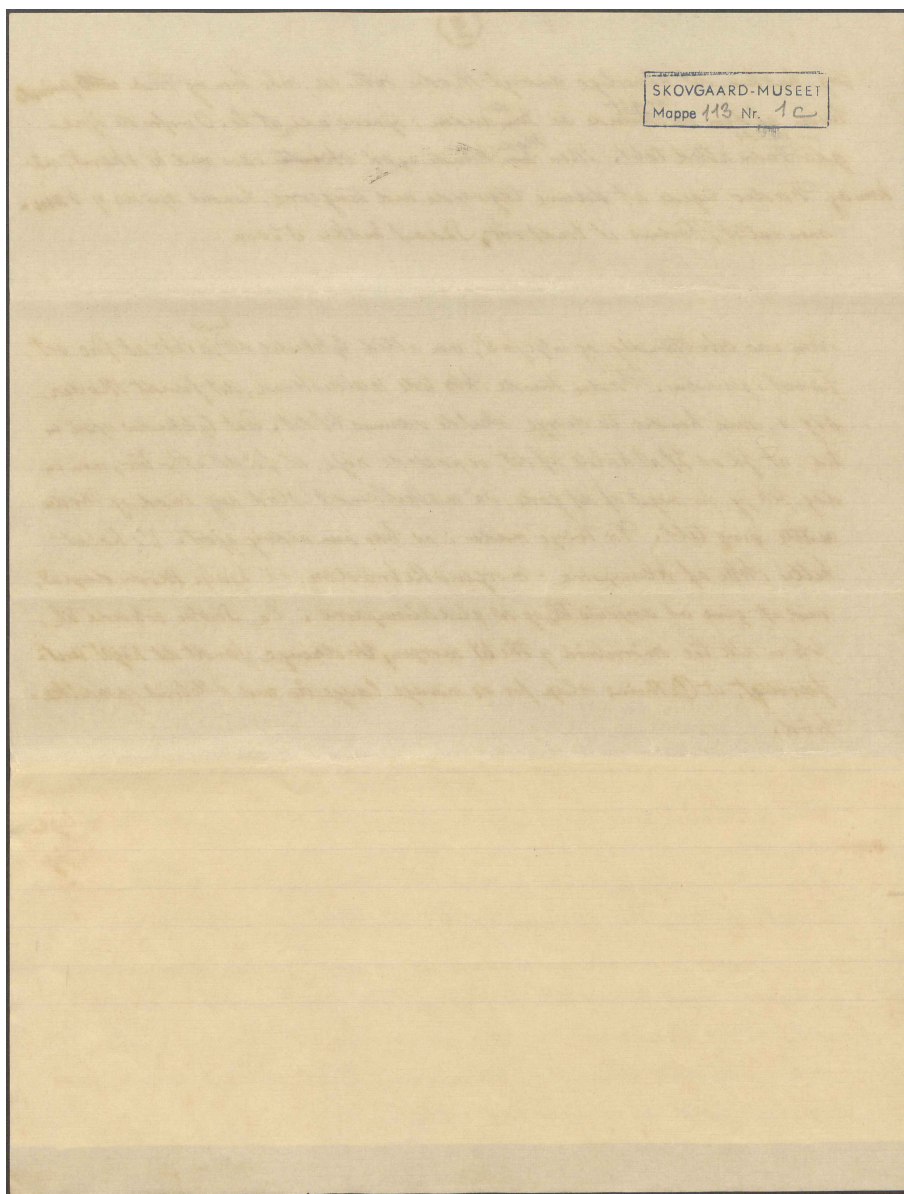
paaf

Da vi engang var skortur og skulde ^{hjem} hjem, måtte vi gå rakte til jernbanen?
men jeg ^{og} legede, Moder sagde, jeg skulde følge med. Da jeg vedblev at lege
sagde hun, at hvis jeg ikke fulgte med, kom jeg ikke ind i skoven næste gang, og da jeg
frømdels var altydig, måtte jeg snart blive hjemme, og gå i skole, medens de andre
besøgte Biskop D. G. Mourads på Himmeltøfte. (Jeg var ul 8 år dengang.)

X. Engang havde jeg som lille forsøgt at tegne den ^{konspicue} Christofel,
det forlod Moder mig, og deri gjorde hun ret, ^{hjem} hun lærte mig, at
når jeg tegnede, skulde jeg være mig til at drøje papiret, men
roligt holde op ad og ned ad rigtig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

3

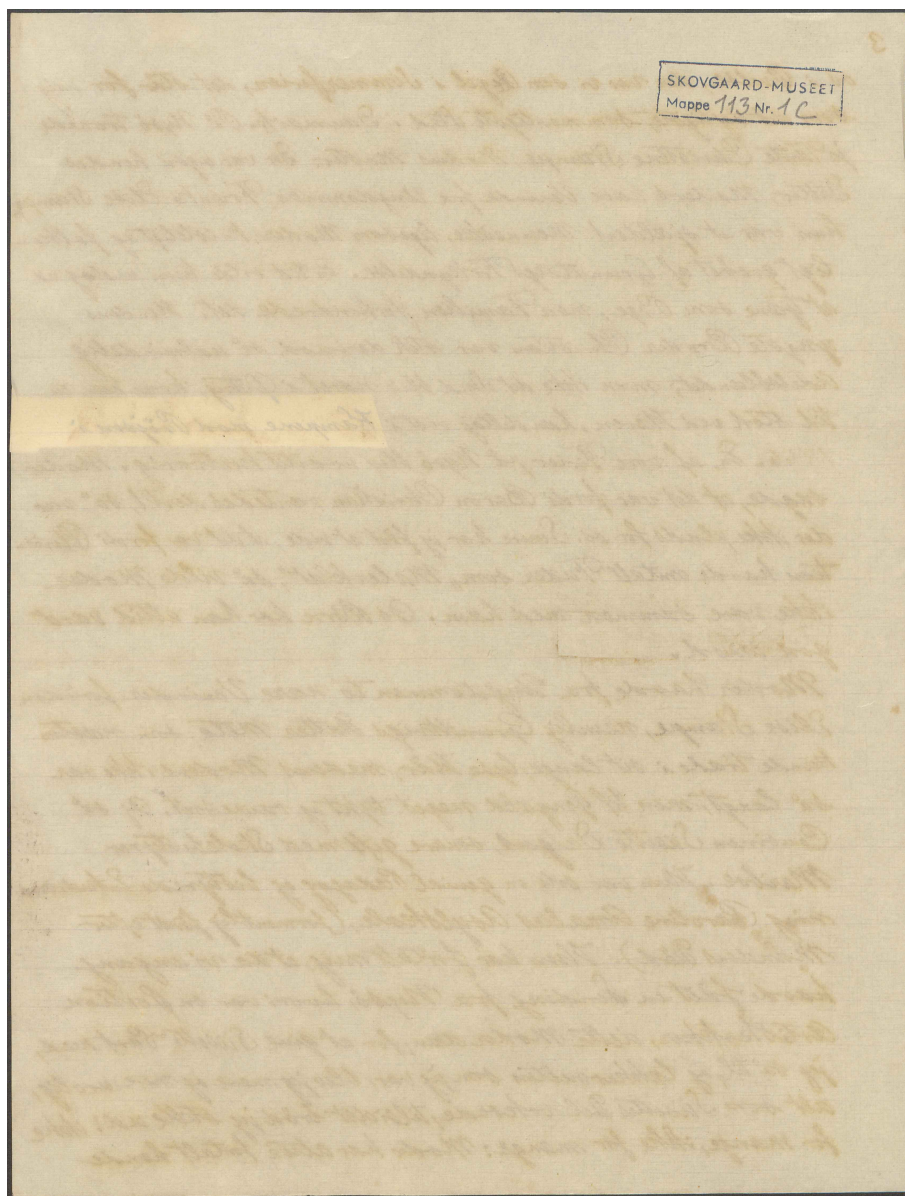
os i Prulse, der var vi som Regel i Sommerferien, det står for mig som det deiligste, som mest ligste Sted i Danmark. På Nysø tronede jo Tante Christine Stampe, Moders Moder. Der var også hendes
 MS Datter, Moders nære Veninde fra Ungdommen, Frøenke Elise Stampe, hun var et sjældent Menneske, ligesom Moder, kristeligt og falkeligt grebet af Grundtrivs Forkyndelse, En tid vilde hun endog ud at træne som Pige, men Familien ^{hvis det ikke var gaaet ud paa Christian} forhindrede det. Mandens ^{hvis det ikke var gaaet ud paa Christian} yngste Broder Christian var stik derimod så ualmindelig Adelsbløddet; men ikke det Sind blev næret i Paris, hvor han en tid stod ved Theren, han deltog vist i Ferigen 1866

En af vore Ferier på Nysø blev uventet kontrarig. Moder sagde, at det var fordi Baron Christian ventedes dertil, så var der ikke plads for os. Senere har jeg fået at vide, at det var fordi Christian havde omtalt Fader som „Malerklat“, så vilde Moder ikke være sammen med ham. Os Børn har han altid været god imod.

Moder havde fra Ungdommen to nære Veninder forinden Elise Stampe, nemlig Grundtrivs Datter Meta, som næsten kunde træde i sit lange, lyse Hår, medens Moders ikke var så langt, men til Gengæld meget tykt og ravn sort. Og så Cousinen Susette Dalgaard, senere gift med Skolebestyrer Mariboe. Hun var selv en genial Pædagog og bestyrelses Indvirkning Caroline Amalies Adyldskole, (formentlig først efter Mandens Død). Hun har fortalt mig, at da vi engang havde fået en Sending fra Nysø, hvori var en Portion Artiskeleker, delte Moder dem, for at give Susette ^{en} Part med, jeg så til, og Lækkerulten som jeg var, blev jeg mere og mere urolig, alt som Susettes Del voksede, til end det brød jeg stille ud: ikke for mange, ikke for mange: Moder har altså fortalt hende

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

4. Tilstragelsen, men jeg husker den seler, det foregik på Kællebordet
i vort køkken nedenunder, vi bor jo endnu i samme Hus.

Jeg husker også engang, der blev samlet ind til en Basar, at Moder
uhtag nogle nydelige Småting dertil fra sit Châtel. Hun holdt
ellers ikke af Basarer, fandt vel, at Udbyttet som Regel gj stod i Forhold
til Arbejdet og Pøstret. Så engang hun var anmodet om at deltage
i Ordningen af en sådan, rejste hun sig under Mødret og gav, det
hun havde tænkt at ofre, i rede Penge.

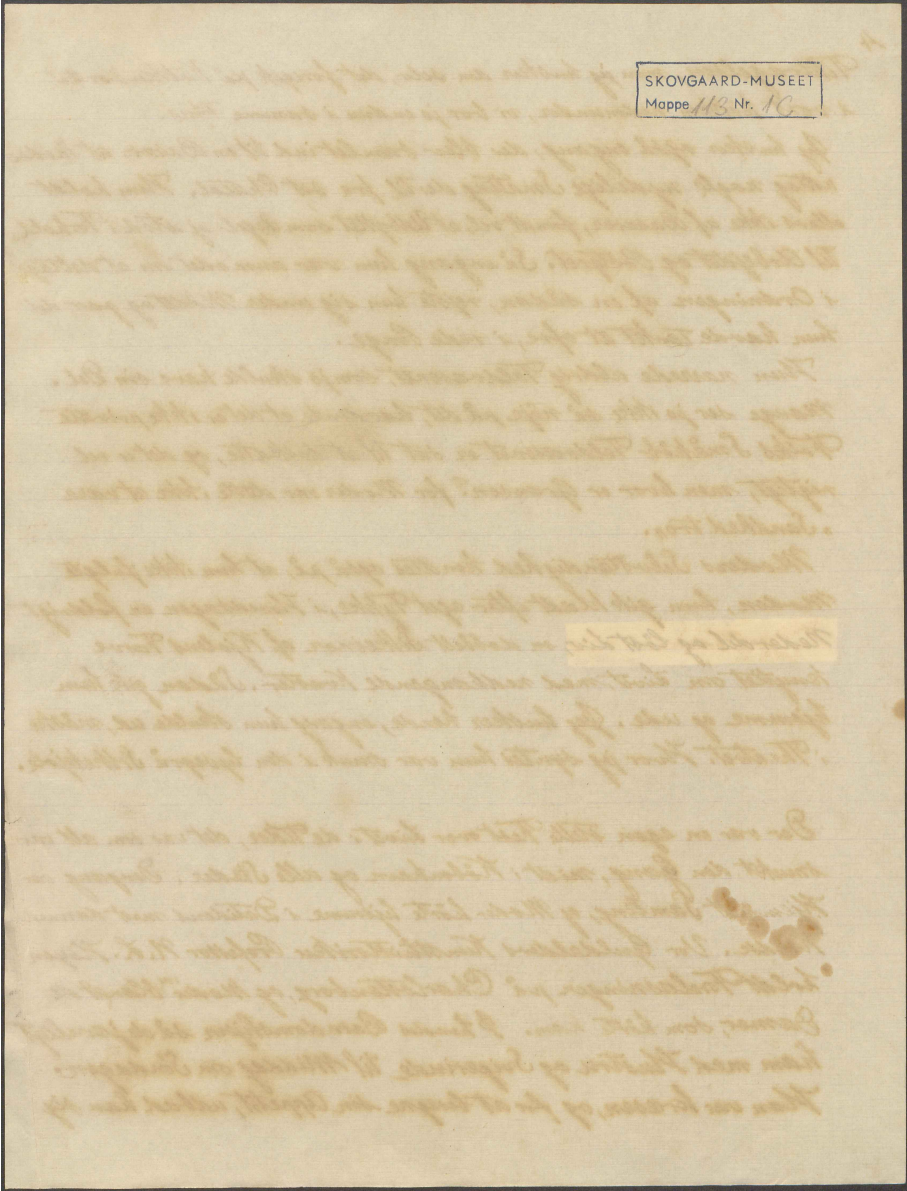
Hun nærede aldrig Taldrasenret, som jo skulde have sin Del.
Mange ser jo ikke så nøje på det, hævde, at det er ikke private
Folkes Småkøb Taldrasenret er sat til at beskatte, og det er vel
rigtigt, men hvor er Grænsen? for Moder var dette ikke at være
"Sandhed tro".

Moder selvstændighed kendtes også på, at hun ikke fulgte
Moderen, hun gik klædt efter eget Tykke, i Høvedragen ~~en~~ foldrigt
Liv og Nederdel med en dobbelt Silketnor af Tøjalens Farve
knyttet om livet, med nedhangende Kræster. Sådan gik hun
hjemme og ude. Jeg husker hende, engang hun skulde ud, mødte
i Theatret. Hvor jeg syntes hun var smuk i den lysegrå Silketøjale.

Der var en egen stille Fæst over livet i de Tider, det var som alt var
smukt den Gang, midt i København og alle Steder. Dørgang var
Hjemmet Samling, og Moder hørte hjemme i Datidens mest dannede
Kreds. Vor Guldalders Kunsthistoriker Professor N. L. Høyen
holdt Forelesninger på Charlottenborg, og Moder blandt de
Damer, som hørte ham. I hendes Barndomshjem så de jævnligt
ham med Frustru og Svigerinde til Middag om Søndagen.
Man var kræsen, og for at berøge sin Appetit, udbad han sig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

4)

5) Moders Selustendighed kendte sig på, at hun ikke fulgte moderen og
hun gik blest efter et tykke, i hvidsagen en faldrig nederdel og løst
lær, en dobbelt silkesnor af bjælens farve knyttet om livet med nedkon-
gende krabter. Saaen gik hun hjemme og ude. By havde hende
engang hun skulde ud, måske i Theatret. Hvor ^{spiste hun var smukt?} ~~hendes~~ hende i
den tyvgra siffakjole.

6) Der var en egen stille fest over livet i de tider, det var, som alt var smukt
den gang ~~den bekjendtes ingen biler for at nu den fløjtede stierket, dengang~~
~~så den~~ mest i Købshavn og alle Steder. Ungdom var hjemmet samling, og
Moder hørte hjemme i katolens mest dannede klasse. Vor guldalder
Kunsttheater, ~~Professoren M. L. Wögen~~ ~~Professoren M. L. Wögen~~ ~~Professoren M. L. Wögen~~
~~Professoren M. L. Wögen~~ ~~Professoren M. L. Wögen~~ ~~Professoren M. L. Wögen~~
midtdag om søndagen ringe på Charlottenborg, og Moder var
blandt de damer, som hørte ham. ~~Professoren M. L. Wögen~~ ~~Professoren M. L. Wögen~~
hjem med Theatret og Sengen til middag om Søndagen i Han var kones, og
for at berøge sin appetit, udbød han sig en spisesked af moder. Han prøvede
den stærke med en kært tegnet blomst. Spiseskederne udviser ellers, at det
var godt, alt det de fik, selv huster i moders udmærkede kage til julen,
i den chocolademarce og fire species. Da hans Broder Titus i 64 la' vant på
Augustenborg lasant, bad han om at få smukt nogle af hendes 4 species.

Tabak var hende meget iind, hendes Fader røg toke, Proxoren af haller,
han engang havde de en videnskabsmand som lagde ind i gæst, han røg. Moder
havde stor udlætning efter ham. Fader dertilmod kendte godt bare
tabak, men for Moders skyld, røg han aldrig i hjemmet, ^{uden} i belokale
han en y derst gjeldem gang en cigat.

7 of 8 x pladserne andresteds

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

